9. Kašučiai. 1975 m. ištirti 4 II a. kapai.
10. Kretinga. 1983 m. Dupulčio deš. krante ištirtas 614 m2 plotas, rasti 53 X-XIII a. kapai.
11. Mosėdis. 1973 m. ištirti 8 pilkapių likučiai su I tūkst. pr.m.e. kapais.
12. Mosėdis. 1985 m. buv. piliakanyje ištirtas 60 m² plotas, rasti buvusio pylimo ir gynybinio griovio pėdsakai bei XVI a. dvaro žymės.
13. Padvariai. 1976, 1978 ir 1979 m. ištirti 22 pilkapiai su I tūkst. prieš m.e. ir I a. m.e. kapais.
14. Salantai. 1982, 1984 ir 1985 m. ištirtas 381 m2 plotas. Rasti 4 suardytų pilkapių su I tūkst. pr. m.e. kapais likučiai ir 24 V-VI a. kapai.
16. Šlikiai (Bajorai). 1986 m. ištirti 2 pilkapiai su I tūkst. pr.m.e. kapais.
17. Žvelsėnai. 1978 m. gyvenvietėje ištirtas 10 m² plotas.

A.Tautavičius

VYTAUTAS UŠINSKAS (1954 08 25 - 1991 01 14)

1991 m. sausio 14 d. po neilgos sunkios ligos Vilniuje mirė Kernavės archeologijos ir istorijos rezervatinio muziejaus direktorius, istorijos mokslų kandidatas archeologas Vytautas Ušinskas. Palaidotas Kernavės kapinių istorinėje dalyje.

Vytautas Ušinskas gimė 1954 m. Kėdainiuose, Pakruojyje baigė vidurinę mokyklą. 1976-1978 m. studijavo istoriją Vilniaus ir 1978-1981 m. archeologiją Sankt-Peterburgo (tuometinio Leningrado) universitetuose. Baigęs studijas, dirbo archeologu Paminklų restauravimo projektavimo institute (tuometiniame Paminklų konservavimo institute) Vilniuje. Čia Vytautas Ušinskas vadovavo jaunų archeologų

grupei, tyrusiai viduramžių kvartalą Šv. Ignoto g. Nr. 8. Buvo ištirta didesnė kvartalo dalis, susidedanti iš kelių posesijų, aptikti keli gerai išlikę gotikiniai pastatai. Nepalankiais kultūros paminklų apsaugai stagancijos metais Vytautas Ušinskas atkreipė mokslinės ir kūrybinės inteligentijos dėmesį į atkastą unikalių gotikinių pastatų išsaugojimą. Jo energijos dėka buvo peržiūrėti kvartalo užstatymo projektai ir pirmą kartą Vilniuje po moderniais pastatais pradėta ruošti archeologinė ekspozicija.

Vytauto Ušinsko iniciatyva visuomeniniais pagrindais pradėta žvalgyti Vilniaus miesto ir apylinkių teritorija. Buvo aptiktas Pučkorių piliakalnis prie Naujosios Vilnios, keletas akmens amžiaus stovyklaviečių.

1985-1988 m. Vytautas Ušinskas mokėsi aspirantūroje Sankt-Peterburgo universitete. 1989 m., vadovaujant žymiam slavų-rusų ir skandinavų archeologijos specialistui prof. G.Lebedevui, apgynė istorijos mokslų kandidato disertaciją "Lietuvos ankstyvosios valstybės teritorijos formavimasis I-XIII a." (archeologijos duomenimis). Šiame originaliame darbe panaudota labai plati archeologinių šaltinių bazė - duomenys apie beveik 1500 paminklų. Archeologinių duomenų interpretacijai buvo pasitelkti rašytiniai šaltiniai. Kartografinės medžiagos analizės bei statistinių-kombinatorinių metodų pagalba sukurta senienų teritorinių grupių kultūrinė-tipologinė sistema. Archeologinė medžiaga susiteminta remiantis L.Kleino pasiūlyta "sekvencijų teorija". Skirtingai nuo plačiai paplitusio Lietuvos archeologinėje literatūroje autochtoninio istorinio-kultūrinio proceso aiškinimo, V.Ušinskas disertacijoje teritoriniu-chronologiniu senienų grupavimu išskyrė gentinių kultūrų raidos ciklus. Lietuvos valstybingumo kūrimosi procesą parodė kaip globalinio feodalizacijos proceso dalį. Tenka apgailestauti, kad Vytautas Ušinskas nesuspėjo paruošti disertacjos pagrindu monografijos, o jo novatoriškos idėjos liko tik straipsniuose ir publikacijose.

Vytautas Ušinskas aktyviai dalyvavo mokslinėse konferencijose, skaitė pranešimus V tarptautiniame slavų archeologijos kongrese Kijeve, konferencijose ir seminaruose Pskove, Sankt-Peterburge, Vilniuje, Polocke. Jo mokslinių interesų ratas neapsiribodavo tradicine archeologija. Vytautas Ušinskas dalyvavo Ermitažo povandeninės archeologijos ekspedicijose Usviatų ežerų rajone, kompleksinėje ekspedicijoje senoviniais prekybos keliais iš Skandinavijos į Bizantiją, domėjosi geofiziniais tyrimais archeolgijoje.

1989 m. sausio mėn., įkūrus Kernavės archeologijos ir istorijos rezervatinį muziejų, konkurso keliu Vytautas Ušinskas tapo pirmuoju jo direktoriumi. Nebūdamas muziejininku-profesionalu, per trumpą laiką jis sugebėjo užsirekomenduoti, kaip nepaprastai darbštus, kupinas naujų kūrybinių sumanymų ir originalių mokslinių idėjų vadovas, sugebąs suburti jaunų energingų muziejininkų kolektyvą. Muziejaus veikloje jis pradėjo taikyti kompiuterinę techniką, ruošė naują modernią ekspoziciją, rūpinosi muziejaus teritorijos plėtimo ir apsaugos klausimais, įsijungė į archeologinius tyrinėjimus ir žvalgymus rezervato teritorijoje, prisidėjo prie muziejininkų kvalifikacijos kėlimo. Deja, daug darbų liko neužbaigta dar daugiau jų liko planuose.

A.Luchtanas

V.Ušinsko bibliografija

Straipsniai

1979

1. Fizika padeda archeologams // Mokslas ir gyvenimas. 1979. V. 2. P. 24.

1981

2. Archeologai po vandeniu // Tiesa. 1981 12 06

3. XIV-XVIII a. radiniai Vilniuje // Literatūra ir menas. 1983 10 22. P. 13.
4. Tyrinėjimai Vilniuje, K.Giedrio gatvėje // Archeologiniai tyrinėjimai Lietuvoje 1982 ir 1983 metais. V. 1984. P. 118-121.
5. Vilniaus miesto gynybinės sienos tyrinėjimai // Archeologiniai tyrinėjimai Lietuvoje 1982 ir 1983 metais. V. 1984. P. 121-122.
6. Pjautuvui - tūkstantis metų! // Tiesa. 1984 08 23 (bendraautorius A.Luchtanas).
7.Подводная археология в Литве /Тезисы докладов совещания "Комплексные методы в изучении истории с древнейших времен до наших дней". М., 1984. С.105-106

1985

8.Исследования в Вильнюсе / Археологические открытия 1983 года. М., 1985. С.432-433.
9.Опыт формализованного описания массовых археологических находок / Археология и история Пскова и Псковской земли. Псков, 1985. С. 5-7 (соавторы К.Каталинас, Р.Ваиткявичюс).
10. К вопросу о столице Литвы до 1323 года /Тезисы докладов советской делегации на V международном конгрессе славянской археологии. (Киев, сентябрь 1985 г.). М.,1985. С.132(соавтор А.Б.Лухтан).

1986

11.Территория "Литовской земли" во второй половине I - начале II тысячелетия н.э. /Археология и история Пскова и Псковской земли. Псков, 1986. С.40-42 (соавтор А.Б.Лухтан).

1987

12. К вопросу о столице Литвы до 1323

года /Труды V международного конгресса славянской археологии. М.,1987. Т.3. Выпуск 16. С.5-13 (соавтор А.Б.Лухтан).
13. О древнем Браславе / История и археология Полоцка и Полоцкой земли. Полоцк, 1987. С.71-72.

1988

14.К проблеме становления Литовской земли в свете археологических данных / Древности Литвы и Белоруссии. Вильнюс, 1988. С.89-104 (соавтор А.Б.Лухтан).
15. Формирование раннегосударственной территории Литвы I-XII в. (по данным археологии). Автореферат диссертации на соискание ученой степени кандидата исторических наук. Л..1988. 20с.

1989

16. Роль культуры штрихованной керамики в этногенезе балтов / Славяне. Этногенез и этническая история (междисциплинарные исследования). Л., 1989. С.62-67.

Pasisakymai, pokalbiai

17. Čekanauskas B. Kiek legendose tikrovės // Tiesa. 1978.07.23.

1983

18. Valatka R. XIV a. grindinys... // Tiesa. 1983.10.05.
19. Valatka R. Prie viduramžių miesto kampelio // Gimtasis kraštas. 1983.10.27 Nr. 43.
20. Ramunis V. / Valatka R./ Vilniaus Pompėja // Vakarinės naujienos 1983.10.29. Tas pats rusų k.
21. Pasitinkant naują regeneracijos etapą. LTSR architektų sąjungos valdybos plenumas // Literatūra ir menas. 1983.12.24.
22. Smolenska V. / Ušinskienė V./ Rozmova z wiekami // Czerwony sztandar. 1983 11 12.

23.Иванова Т.В. В подводном царстве // Советская Литва. 1983.02.23.
24.Купчикас Д. Находки археологов // Советская Литва. 1983.10.29.

1984

25. Valatka R. Po žeme stovėjo miestas... // Statyba ir architektūra. 1984. Nr. 5. P. 22-23.
26. Valatka R. Archeologai su akvalangais // Gimtasis kraštas. 1984.18.09. Nr. 32.

1985

27. Valatka R. Ateities archeologija // Tiesa. 1985.06.23.
28. Mažeikytė I. Po vandeniu - archeologai // Vakarinės naujienos. 1985.10.07. Tas pats rusų k.
29. Valatka R. Ko į Kijevą nuvažiavo Europos archeologai?// Tiesa. 195.11.11.

1986

30. Николаев А. Как варяги ходили в греки // Смена / Ленинград / 1987.06.13 Но.136.

1989

31. Babravičienė J. Tikimės visos tautos paramos // Širvinta /Širvintos/. 1989.07.05.
32. Andrašienė A. Kernavės archeologijos paminklų rytdiena // Vakarinės naujienos. 1983.09.05. Tas pats rusų k.
33. Džiugas A. Krivaitis Č., Ušinskas V., Kiaušas A., Alekna A. Kernavė laukia Gedimino // Vakarinės naujienos. 1989.09.18. /tikrovėje V.Ušinskas šio laiško (autorius A.Alekna) nepasirašė/. Tas pats rusų k.
34. Tiškutė I. Kernavė prabilo // Vakarinės naujienos. 1989.09.28. Tas pats rusų k.
35. Tiškutė I. Kernavė, paskendusi abejingumo rūkuose // Vakarinės naujienos. 1989.10.06 ir 13. Tas pats rusų k.
36.Строганов Ю. Новые находки - новые тайны // Советская Литва. 1989.10.07.

1990

37 Mušinskienė J. Iškreiptų veidrodžių karalystė // Tautos kultūra. 1990 . Nr. 2. P. 4-5.

1991

38.Балты к проблеме этногенеза // Acta Universitatis Lodziensis. Folia Archeologica. 12.1991. Lodz. C.33-44.

Sudarė A.Luchtanas, G.Zabiela.